

πράσινο χαλί της γλότης, καμμά δωδεκαριά λαγοί έπαιζαν όλό-
τελλοί.

— Για ίδες πώς παίζουν οι λαγοί ! έπε ο 'Ιωσήφ στόν μικρό 'Ιη-
σοφ, πού είχε ανάψει άτ' τó κλάμα.

Κι' άλλθεια, τά δώδεκα λαγουδάκια έχόρευαν με μεγάλη σοβα-
ρότητα, άλλοτε όρθια κι' άλλοτε στριφονοβίζοντας σάν οδοφές. Κα-
τέβωζαν τó ένα αύτι, έστήλωναν τó άλλο όρθιο και μ' ένα κρυφό
γέλιο, (μά τήν πίστι μου, έγελούσαν !) αποτραβιόντουσαν στίς ά-
κρες, τó ένα άπέναντι άτ' τó άλλο κι' έπειτα προχωρούσαν σάν πα-
λητάσι, μ' ευγενικές ύποκλίσεις, λύνιζαν τά μπροστινά πόδια τους
και με μιά άπότομη στροφή έκαναν τούμπες στόν άέρα.

Με χίλιες—δύο γκομάτσες, με χίλια—δύο παιγνίδια, τά άσπρα
και σταχτιά λαγουδάκια έχόρευαν επάνω στο καταπράσινο χαλί.

Γιά μιά στιγμή, ó μικρός 'Ιησούς χαιμογέλασε μπροστά σ' αυτό
τό φροντισμαγοριό θέαμα. Κι' έπειτα, άρχισε πάλι νά κλαίη, πó
δυνατά άπό πριν.

'Ο 'Ιωσήφ τόν έδωσε τότε στήν Παρθένω κι' εκείνη εκάθησε
κάτω άπό μιά άμυγδαλιά κι' έπεριμένε νά γίνη κά-
ποιο θαύμα...

Τήν ίδια στιγμή, μιά βερβερίτσα άρχισε νά παί-
ξη και νά χοιμέται άτ' τά κλαδιά τής άμυγδαλιάς,
επιδέξια σάν άρκοβάτιδα, με τέτοιους μορφασμούς,
πού σ' έκανε νά ξεκαρδιέσαι στά γέλια.

Μά ó μικρός 'Ιησούς έκλαιγε κι' όλο έκλαιγε...

'Η Παρθένος Μαρία παρατινόταν τώρα και χτυ-
πούσε τó στήθος της άτ' τή λύπη.

Τί νά τού κάνη ; Τί ήθελε άραγε ó μικρός 'Ιη-
σοφς ;

'Εκείνη τή στιγμή έπέρασε μιά άλεπού, μιά μη-
τέρα άλεπού, κι' έγειρε εκεί πó πέρα στίς άλισφακιές
γιά νά βυζάξη τά μικρά της.

'Η Παρθένος τότε κατάλαβε, Χαιμογέλασε και τó
πρόσωπό της φωτίστηκε άπό μιά ιδέα πού έλαμψε
στό νού της.

*Ανοιξε άμέσως τó φρόνιά της και βιαστικά, άτ'
τό μέρος τής καρδιάς, έβγαλε έναν όμορφο και πά-
ναγνο μαστό και τόν έδωσε στό Παιδί της. Κι' ó μι-
κρός 'Ιησούς, θαμπωμένος άτ' τή χαρά του, άρχισε
νά βυζαίνει μ' ένα ευτυχισμένο γαιούγελó στά γείλη...
ΖΟΖΕΦ ΝΤΕΑΤΕ-ΓΑ

Η Σ Ο Π' Τ Ν Λ Α Ο Ν

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

— ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΧΤΥΑ

Τó καινούργιο δίχτυ ποτέ δέν πάνει γέριμο πούλι.

Δ α ν ι κ ή

Άν είν' όλα ψάρια όσα βροσκοτανι στό δίχτυ.

Α γ γ λ ι κ ή

Τά δίχτυα είν' γιά τά σπουργίτια κι' όχι γιά
τούς άετούς.

Ε λ β ε τ ι κ ή

Με μιά κλωστή μονάχα δέν πλέζεται τó δίχτυ.

Κ ι ν έ ζ ι κ ή

— ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Κάθε καινούργιο πράγμα είνε κι' όφρατο.

Ι τ α λ ι κ ή

Τίποτε δέν είνε πó καινούργιο, άπό κείνο πού
τόχοιμε ξεχάσει γιά πολόν καιρό.

Δ α ν ι κ ή

Τó καινούργιο μάς άρέσει πó πολú, μολονότι τó παλιό είνε πάντα
πó καλό.

Δ α ν ι κ ή

— ΓΙΑ ΤΗ ΧΑΡΑ

'Η χαρούμενη βραδεία συχνά φέρνει στενόχωρο πρσί.

Δ α ν ι κ ή

'Η χαρούμενη καρδιά κλάθει άκόμα και λινάρι.

Σ ε ρ β ι κ ή

*Όλες ή χαρές τού κόσμου δέν μπορούν νά διώξουν ούτε μιά
άσπρη τρίχα άτ' τó κεφάλι σου.

Ι ν δ ι κ ή

'Η χαρά κι' ή ευτυχία γεννήθηκαν δίδυμες στόν κόσμο.

Β ύ ρ ω ν

Κάθε ζωή έχει τή χαρά της και κάθε χαρά τó δριό της.

Δ α ν ι κ ή

'Η λύπη κι' ή χαρά συνήθως διαδέχονται ή μιά τήν άλλη.

Α ρ α β ι κ ή

'Η λύπη κι' ή χαρά έχουν
γεντονικές τις πόρτες.

Γ ε ρ μ α ν ι κ ή

(Τις χαρές σου νά τις λές
πάντα στούς άλλους, μά τις λύ-
πες σου νά τις κρύβης άτ' όλους.

Κ ι ν έ ζ ι κ ή

'Η χαρά δέν είνε κήμα μόνο
των πλουσιών. Ο ρ ε τ ι ο ς

ΑΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒ'ΖΟΥΜΕ

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

'Ενα χαριτωμένο ανέκδοτο τού Δουμά. 'Ο πρίγκηψ πούγινε
ποιητής.... «για νά σκοτώση τήν ώρα του! Τά τεράστια
πούρα τού βασιλέως 'Εδουάρδου, τά σέρτικα τού Φραγκί-
σκου 'Ιωσήφ και τά λεπτά, μυρωδάτα τσιγάρα τού τελευ-
ταίου Τσάρου, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Παρουσιάστηκε μιά μέρα στόν 'Αλέξανδρο Δουμά, ένας φίλος
του μ' ένα βιβλίό πολυτελούς έκδόσεως στό χέρι.

— Τί είν' αυτό ; ρώτησε ó Δουμάς.

— Φιλολογικό γεγονός ! άγαπητέ μου, έπε θριαμβευτικά ó φίλος
του. Είνε ή ποιητική συλλογή τού πρίγκηψ Β... Τά ποιήματα αυτά
τά έγραψε εγώ νά σκοτώση τήν ώρα του, καθώς λείει μετριοφρο-
νέστατα κι' ó ίδιος. 'Αλλά δέν έχει νά κάνει. 'Εγραψε άριστουργή-
ματα.

'Ο Δουμάς πήρε τότε τó βιβλίό κι' άρχισε νά
διαβάζη.

— 'Ε, πώς σου φαίνεται ó νέος μας ποιητής ;
τόν ρώτησε σέ κάποια στιγμή ó φίλος του.

Και ó πνευματώδης συγγραφέας άπάντησε :

— 'Όπως θά σου φανώσουν κι' εγώ, άγαπητέ
μου, αν άποφάσιζα νά... γίνω πρίγκηψ εγώ νά
σκοτώνω τήν ώρα μου ! *

'Ο βασιλεύς τής 'Αγγλίας 'Εδουάρδος, δέν έ-
κάννιζε ποτέ άτ' τά κοινά πούρα πού κυκλοφορού-
σαν στήν άγορά.

Συνήθιζε νά καπνίζη τεράστια πούρα 22 εκατο-
στομέτρων μήκους και πάχους 6. Τά πούρα αυτά
κατασκευάζόντουσαν στήν 'Αβάνα, άπό έξαιρετον
καπνό, διαλεγμένο ιδιαίτέρως γιά τόν βασιλέα κι'
έκότιζαν πέντε φράγκα χροιά τó καθένα. 'Ο έρ-
γάτης πού τά κατασκεύαζε, πληρωνόταν ένα φράγκα
χροσό τó καθένα !

'Ο ατσοκράτορ τής Αυστρίας πάλι, ó Φραγκί-
σκος 'Ιωσήφ, εκάννιζε πούρα με έπιστόμιο άπό λε-
πτό καλίμα, όπου εκείνα πού κατασκευάζονται στή
Βιργίνια τής 'Ιταλίας. 'Ο καπνός όμως των πούρων
αυτών ήταν τόσο σέρτικος, πού όσοι έπιχειρούσαν
νά καπνίσουν άτ' τά ίδια πούρα, πνιγόντουσαν άτ'
τό βήχα.

'Ο τελευταίος Τσάρος τής Ρωσίας, τέλος, έ-
κάννιζε λεπτά μυρωδάτα τσιγάρα.

'Όταν ó περιφημος συγγραφέας τού «Βίου τού
Χριστού» 'Ερν. Ρενάν, έτοιμαζόταν νά ταξειδέηη
στή Συρία γιά έπιστημονικούς σκοπούς, ένας φίλος
του τόν έρώτησε :

— Και τó όπλο σας ; Δέν θά πάρετε κανένα όπλο
μαζύ σας ;

— Τί νά τó κάνω ; ρώτησε χαιμογελώντας ó Ρενάν.

— Μά, γιά νά άμύνεσθε έναντιόν των ληστών.

— Ποιών ληστών ;

— Μά δέν ξερετε, ότι ή Συρία είνε γεμίτη άπό
ληστές ; Σάς χρειάζεται όποσδήποτε ένα πιστόλι !

— Δέν θά κάμω αύτή τήν άνοησία νά πάρω ό-
πλα μαζύ μου, έπε ó Ρενάν κουνώντας τó κεφάλι
του. Γιατί τότε ίσα—ίσα ύπάρχει κίνδυνος νά με λη-

στέψη ó πρώτος τυχόν, παίρνοντάς μου πρώτα—πρώτα... τά όπλα !

Κάποτε, ó Γάλλος πλοίαρχος Μονρών εκρατειό τον αιχμάλωτος, ός
βιοππος κατασκοπίας, σ' ένα άγγλικό πολεμικό καράβι. Μολονότι δέ
ήταν ύπό άσθηράν έπιτήρησην, τά γεύματα έτρωγε μαζύ με τούς
άξιωματικούς τού πλοίου.

'Ενα βράδυ λοιπόν πού στό τραπέζι είχε παρακαθήσει κι' ó 'Αγ-
γλος κυβερνήτης, ó Μονρών σηκώθηκε σέ κάποια στιγμή γιά ν' ά-
παντήση στήν πρόποσι ενός άτ' τούς συνδαιτημόνας. 'Ο κυβερνήτης
όμως, ó όποιός έδειξε άτ' τήν πρώτη ήμέρα άποστροφή πρós τόν
Γάλλο αιχμάλωτο, τόν διέκοψε άτότομα, λέγοντας :

— Δέν έπαι κανείς εις ύγειαν τών Γάλλων γιά ν' άπαντήσετε. Οι
Γάλλοι είνε όλοι τους παληάνθρωποι, χωρίς καμιάν έξαιρεσι !

— 'Εγώ, άπάντησε άτάρα-
χος ó Μονρών, θά πώ εις ύ-
γειαν των 'Αγγλων. Είνε όλοι
τους τζέντιλεμαν... εκτός έ-
λαχίστων έξαιρέσεων....

Κόκαλο ó 'Αγγλος κυ-
βερνήτης.

Τό καλύτερο, τ' όραιότερο, τó πρακτικότερο και τερπνό-
τερο δώρο γιά τις γιορτές

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ," ΤΟΥ 1933

130 σελίδες πλούσια εικονογραφημένες και με εκλεκτή ύλη.
Δραχμαί 25.